

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 iulie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2017, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, în cauza penală în privința lui

Nesmîslov Nicolai xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xx
xx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

și

Toma Ion xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xx
xx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 09.02.2015 - 15.07.2016;
2. Instanța de apel: 12.01.2017 - 01.02.2017;
3. Instanța de recurs: 29.05.2017 - 04.07.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 15 iulie 2016, procesul penal de învinuire a lui Nesmîslov Nicolai și Toma Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal a fost încetat, pe motiv că fapta lor constituie o contravenție administrativă, prevăzută de art.78 alin.(3) Cod contravențional, cu liberarea lor de răspundere contravențională, în legătură cu expirarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

Acțiunea civilă înaintată de Libinețchi Alexandr și Josan Denis a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile, iar cea înaintată de Misiura Vladimir a fost respinsă.

2. Prima instanță a constatat că Nesmîslov Nicolai și Toma Ion au fost învinuiți în faptul că, la data de 22 ianuarie 2014, aproximativ la ora 22.45, aflându-se în serviciu la exercitarea funcțiilor ca agenți ai pazei particulare SC „DVS Service”, fiind în incinta barului „Love City” din str.Iazului 2/1, mun.Chișinău, fără careva motive, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, și având scopul de a aplica violență asupra persoanelor, i-au aplicat lovituri pe diferite regiuni ale corpului lui Libinețchi Alexandr și Josan Denis cauzându-le, conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr.605/D și nr.604/D din 11.03.2014, vătămări corporale ușoare, primului sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comotie cerebrală, edem al țesuturilor moi ale capului, echimoze cu edem al țesuturilor moi subiacente și excoriații pe față, echimoze pe torace posterior, antebrațul drept, membrul inferior stâng și celui de-al doilea sub formă

de traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, edem al țesuturilor moi ale capului, plagă contuză și excoriație pe față, echimoze pe antebrațele bilaterale.

În motivarea soluției date instanța a invocat că în acțiunile inculpaților Nesmîslov Nicolai și Toma Ion lipsește obiectul juridic special al infracțiunii de huliganism, care îl constituie ordinea publică, cât și latura subiectivă, caracterizată prin intenție directă a infracțiunii, fiindcă acțiunile inculpaților nu au fost îndreptate spre încălcarea ordinii publice, aceștia au dorit doar să înlăture conflictul iscat între părțile vătămate și barmanul Ig.Taburcean, de unde reiese că forța fizică a fost aplicată în scopul de a înăbuși acțiunile întreprinse de Libinețchi Alexandr și Josan Denis, iar vătămarile corporale ușoare au rezultat din circumstanțele ce au avut loc, dar nu din intenții huliganice. Mai mult, prin ordonanța procurorului Procuraturii Râșcani, mun.Chișinău din 25.09.2014, a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală, cu clasarea procesului penal a lui Nesmîslov Nicolai și Toma Ion, pe motiv că în acțiunile lor a fost stabilită contravenția administrativă prevăzută de art.78 Cod contravențional, care a fost anulată la 18.11.2014, fără a se invoca careva circumstanțe noi.

Pe motivele date, prima instanță a ajuns la concluzia că acțiunile inculpaților urmează a fi încadrate juridic în baza art.78 alin.(3) Cod contravențional.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați și condamnați potrivit învinuirii înaintate în baza art.287 alin.(3) Cod penal, cu stabilirea pedepsei a câte 4 ani închisoare, pentru fiecare.

În argumentarea apelului procurorul a invocat că, prima instanță neîntemeiat și nemotivat a ajuns la concluzia de a reîncadra acțiunile inculpaților, de rând ce probele administrate de organul de urmărire penală, cercetate în cadrul ședinței de judecată și anume declarațiile părților vătămate A.Libinețchi, D.Josan, V.Masiura, cât și probele scrise – rapoartele de expertiză medico-legală, dovedesc fapta săvârșită și vinovăția inculpaților în baza art.287 alin.(3) Cod penal; - greșit instanța a apreciat acțiunile inculpaților și a constatat că acestea nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, pe când acțiunile s-au petrecut într-un loc public, în prezența mai multor persoane, fiind tulburată liniștea și activitatea normală a localului, în care a avut loc fapta; - acțiunile inculpaților au avut un caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizare, îmbrâncire, urmate de cauzare de leziuni corporale; - nu s-a luat în considerație că acțiunile inculpatului I.Toma au creat un pericol real pentru viața și sănătatea părții vătămate A.Libinețchi, care după aplicarea electroșocherului și-a pierdut cunoștința, iar inculpatul N.Nesmîslov tacit a acceptat aplicarea electroșocherului, în calitate de alt obiect pentru vătămarea integrității corporale și a sănătății persoanei pătimate, astfel instanța constatând că acțiunile inculpaților urmează a fi calificate în baza art.78 Cod contravențional, a lăsat fără justa apreciere acțiunile acestora, care au încălcat grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței persoanelor și care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății, ce constituie latura obiectivă a componentei de infracțiune prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2017, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procuror.

Instanța de apel a relevat că, prima instanță, corect a recalificat acțiunile inculpaților N.Nesmîslov și I.Toma din prevederile art.287 alin.(3) Cod penal în cele ale art.78 alin.(2) Cod contravențional.

Reieșind din materialul probator administrat, instanța de apel a conchis că acțiunile inculpaților N.Nesmîslov și I.Toma, nu au fost îndreptate spre încălcarea ordinii publice, aceștia dorind să înlăture conflictul iscat între părțile vătămate și martorul Ig.Taburcean, care activa în calitate de barman în incinta barului „Love City”, circumstanțe ce rezultă din declarațiile inculpaților și a martorilor Ig.Taburcean și O.Gaureac, cât și a părților vătămate V.Misiura, D.Josan și A.Libinețchi, care au comunicat că N.Nesmîslov și I.Toma, care activează în calitate de agenți ai pazei particulare SC „DVS Service”, la data de 22.01.2014 au primit un apel la butonul de alarmă pe str.Iazului 2/1, mun.Chișinău, barul „Love City”, pe motiv că părțile vătămate, fiind în stare de ebrietate refuzau să achite nota de plată și se adresau cu cuvinte necenzurate în adresa barmanului și au aplicat forța fizică asupra acestuia.

Reieșind din circumstanțele elucidate, instanța de apel a concluzionat că lipsește obiectul juridic al componenței infracțiunii de huliganism, și anume relațiile sociale cu privire la ordinea publică, deoarece inculpații, prin acțiunile lor, nu au atentat asupra ordinii publice, ci au acționat în scopul aplanării conflictului inițiat de părțile vătămate prin refuzul de a achita nota de plată, cât și acțiuni ce încalcă grosolan ordinea publică, dat fiind că inculpații s-au prezentat la fața locului în virtutea chemării făcute de Ig.Taburcean, în baza atribuțiilor de serviciu, pentru a liniști părțile vătămate ce se aflau în incinta localului și care refuzau să achite nota de plată, acostând martorul, precum și intenția directă a inculpaților, care nu și-au dat seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale.

Subsecvent, instanța, reținând și prevederile art.3, 7 alin.(1) din Legea nr.283 din 04.07.2003 privind activitatea particulară de detectiv și de pază, a concluzionat că, la caz, lipsește obiectul, latura obiectivă și cea subiectivă a infracțiunii de huliganism.

Pe motivele elucidate *supra*, instanța de apel a reținut că, pe parcursul examinării cauzei, partea acuzării nu a prezentat careva probe admisibile, pertinente, concludente și utile ce ar demonstra prezența acțiunii adiacente a laturii obiective, cât și a celei subiective a infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal.

În concluzie, instanța de apel a conchis că, prima instanță, în conformitate cu rigorile legale a încetat procesul penal de învinuire a lui N.Nesmîslov și I.Toma în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, pe motiv că fapta constituie contravenție și i-a recunoscut vinovați pe aceștia de comiterea contravenției prevăzute de art.78 alin.(3) Codul contravențional, care s-a demonstrat și rezultă din probele administrate și cercetate pe parcursul examinării cauzei, și anume - declarațiile inculpaților N.Nesmîslov, I.Toma, ale părților vătămate V.Misiura, D.Josan, A.Libinețchi, a martorilor Ig.Taburcean, T.Hotnogu și rapoartele de expertiză medico-legală nr.604/D și 605/D din 11.03.2014, prin care s-a constatat că părților vătămate le-au fost cauzate vătămări corporale ușoare.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei, pe motiv că instanțele de judecată au dat o apreciere greșită acțiunilor inculpaților și neîntemeiat a constatat că în acțiunile lor nu se conțin elementele infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, fără a ține cont că acestea s-au petrecut într-un loc public, în prezența mai multor persoane; - instanța nu a dat apreciere probelor prezentate de acuzare, și anume declarațiilor părților vătămate A.Libinețchi, D.Josan, V.Misiura, a martorilor Ig.Taburcean, O.Gaureac, cât și probelor scrise - rapoartelor de expertiză medico-legală, proceselor-verbale de ridicare a fotografiilor de la A.Libinețchi și D.Josan, de confruntare

din 15.04.2014 și 16.04.2014 dintre D.Josan, A.Libinețchi și N.Nesmîslov, respectiv și I.Toma, de confruntare din 11.12.2014 dintre D.Josan, V.Misiura, A.Libinețchi și Ig.Taburcean, în rest, invocînd aceleași motive ca și în apel descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi admis reieșind din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, temei care își găsește reflectare în decizia contestată.

Reieșind din prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

La fel, potrivit art.417 alin.(1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit legislației în vigoare, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță, prin apel, se transmit instanței de apel: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant.

Chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar constata încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

Colegiul penal ține să menționeze că, judecînd apelul, instanța de apel nu se poate limita doar la redarea de la persoana a treia a circumstanțelor și împrejurărilor cauzei constatate de prima instanță, ci urmează să examineze și să supună verificării toate probele și argumentele aduse de apelant, respectînd prevederile legale enunțate anterior.

În această privință se constată că, instanța de apel a considerat că prima instanță în mod just a recalificat acțiunile inculpaților N.Nesmîslov și I.Toma de la art.287 alin.(3) Cod penal în baza art.78 alin.(3) Cod contravențional, deoarece în acțiunile lor sunt prezente elementele componenței contravenției în cauză, atestînd că în ședința instanței de apel s-a stabilit că „inculpații N.Nesmîslov și I.Toma ....fiind în incinta barului „Love City”.... i-au aplicat lovituri în diferite părți ale corpului lui Libinețchi Alexandr... și lui Josan Denis...” (f.d.214-215 v.2).

Însă, conform părții descriptive a sentinței, faptele de care au fost recunoscuți vinovați N.Nesmîslov și I.Toma, nu au fost constatate ca fiind săvârșite de aceștia, ci s-a menționat că „...Nesmîslov Nicolai și Toma Ion se învinuiesc că, la data de ...aflîndu-se în serviciu la exercitarea funcțiilor ca agenți ai pazei particulare...”.

Această stare de lucruri contravine prevederilor art.394 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, conform cărora partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se locul,

timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Prin sintagma reținută în sentință că inculpații „Nesmîslov Nicolai și Toma Ion se învinuiesc că...”, rezultă că prima instanță de fapt nu a constatat faptele pentru care a condamnat persoanele în cauză. Instanța de apel nu a corectat eroarea de drept privitor la modul de întocmire a sentinței și nu a respectat prevederile legale, conform căror „în cazul cînd prima instanță nu a respectat prevederile art.394 Cod de procedură penală privind întocmirea sentinței, însă în fapt probele au fost cercetate, instanța de apel, casînd sentința din acest motiv, va continua prin rejudecarea cauzei aprecierea tuturor împrejurărilor și, respectînd normele procedurale (art.393-397 Cod de procedură penală), va pronunța o nouă hotărâre conform ordinii stabilite pentru prima instanță.

Or, potrivit prevederilor art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei.

În acest sens, Colegiul penal reține că una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată. La întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art.394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală, în aceeași consecutivitate.

Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă - descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se: locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Astfel, în speță, sentința de condamnare în sensul art.394 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, nu conține descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Eroarea de drept comisă, nu oferă posibilitatea instanței de recurs de a trage concluzii asupra probatoriului verificat și apreciat de către instanța de apel, și anume în aspectul dacă probele la care se face trimitere, confirmă starea de fapt reținută de prima instanță sau învinuirea sub care au fost puși inculpații, în consecință și în aspectul încadrării juridice a faptei.

La fel, Colegiul penal reține că instanța de apel, judecînd apelul procurorului, verificînd probele ce au stat la baza sentinței, prin care acțiunile inculpaților N.Nesmîslov și I.Toma au fost reîncadrate din prevederile art.287 alin.(3) Cod penal în cele ale art.78 alin.(3) Cod contravențional, și anume declarațiile inculpaților N.Nesmîslov și I.Toma, ale părților vătămate A.Libinețchi, D.Josan și V.Misiura, a martorilor Ig.Taburcean, T.Hotnogu și O.Gaureac și actele cauzei, deși a redat în partea descriptivă a deciziei aceste declarații, însă nu le-a analizat, cu argumentarea desfășurată a concluziilor sale, care din ele confirmă sau infirmă aplicarea obiectului pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății părților vătămate, și dacă au fost ori nu aplicate părților vătămate loviturile cu careva obiect, reieșind din conținutul învinuirii înaintate inculpaților.

În atare circumstanțe, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel la judecarea apelului a comis o eroare de drept care, conform art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, se consideră temei de casare a deciziei pronunțate, și anume decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, în cazul în care instanța de recurs constată erori de drept ce sînt temei de recurs și acestea nu pot fi

corectate de instanța de recurs, aceasta dispune casarea hotărîrii atacate și rejudecarea cauzei de către instanța a cărei hotărîre se casează.

În speța examinată Colegiul consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel are obligația ca, în conformitate cu art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate în baza probelor administrate în cauză și să le dea o apreciere obiectivă, în strictă conformitate cu cerințele legii, prin prisma prevederilor art.93-95, 100-101 Cod de procedură penală, cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze și să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să constate dacă acțiunile inculpaților au fost săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății părților vătămuate, reieșind din învinuirea incriminată și să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținînd cont de motivele expuse în pct.6 al prezentei decizii, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate de apelant în apel, și, ca urmare, să adopte o hotărîre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.434 și 435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2017 în cauza penală în privința lui Nesmîslov Nicolai și Toma Ion, și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, pronunțată integral la 14 iulie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Ion Guzun